

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται ός της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 24 δραχ. κατ' έτος προπληρωτέα. — Η τιμή των καταχωρήσεων είναι 30 λεπτά διά τον όγκον 50 στοιχείων. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις εις την Εταιρ. Τυπογραφίαν εντός δε της Ελλάδος εις τους διευθυντάς των ταχυδρομείων, και εντός δε της κυρίας Ελλάδος. Προξένους.

Le Courrier Grec paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Soantage und Donnerstage. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vornuszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 30 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonnirt sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consula.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 5 Δεκεμβρίου.

DIMANCHE, 17 Décembre.

SONNTAG, 17 December.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 4 Νοεμβρίου

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 16 Décembre

INLAND.

ATHEN den 16 December.

Ο καταλληλότερος τρόπος διά να κρίνη τις και να εκτιμα επαξίως τας πράξεις οποιασδήποτε Κυβερνήσεως, είναι να τας θεωρή υπό τήν πρόσψιν των παρούσων αναγκών και των έργων της μελλούσης υπάρξεως της κοινωνίας τήν οποίαν ή Κυβέρνησις ούτη ανελαβε να διευθύνη. Η τοιαύτη μέθοδος καθιερωθήσα υπό όλων των έπων της ανθρωπότητας, και υπό όλων των φάσεων της παγκοσμίου ιστορίας, δύναται να εφαρμοσθή εις πάντα εν γένει τὰ Κράτη, και ως εκ της εφαρμογής της αληθείας ταύτης τήν οποίαν ή διηγετική πείρα καθιστά αναμφισβήτητον, αναγκάζομεθα να επικαλεσθώμεν τήν τοιαύτην μέθοδον του ανέπτεσθαι ως προς τὸ πολιτικόν έργον τὸ ὁποῖον εκπληροῖται εις τήν Ελλάδα.

Ἡμεῖς θεωροῦμεν ὡς ἀναντιρρήτον ὅτι ἀνίσως ή έρευνα τῶν περιστάσεων εις τὰς ὁποίας ζῶμεν δέν γίνεται σχεδόν πάντων καθ' ὅσον αὐταί ἀφορῶσι συμφέροντα εφήμερα ἀτόμωσιν τινῶν, καί με ἀλλοτριωμένων μὴ ἔχοντα περισσότεραν αξίαν ἀπ' ὅσην ἔχει ή στιγμὴ ήτις κατεστραμμένως τὸν ἐνέπνευσε καί τὸν ἐγέννησε, καί ἀνίσως ἐξεναντίας ή έρευνα τῶν πραγμάτων γίνεται μόνον πρόβλεψιν ἔχουσα να δώσῃ ἄριστον εἰς τὰς πύλας φάσεις της ὁδοῦ τῆν ὁποίαν βαδίζει ή Ἑλληνική κοινωνία διά να φθάσῃ εις τὸν σκοπὸν πρὸς τὸν ὁποῖον τήν ἐφέλκουσιν αἱ τύχαι τοῦ Κόσμου ὅλου, ή ἐπί τοῖς ἡθελεν ἔχει λογικώτερα ἐπιχειρήματα καί ἤθελε φωτίσει πάντας ἐν γένει.

Ἄλλ' ἢτε ἐξ ἀτυχίας, ἢτε διότι τοιαύτη ἔπρεπε να ἦναι ή φάσις αὐτῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἴδομεν ὅτι μὲν ἄλλοτε ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἐσυλλογίζοντο τινὲς ὅτι ή Ἑλλάς ἀποτελοῦσαι μέρος της οὐκιστορίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων, καὶ ἐπιμένοντες ὡραίε να βαδίξῃ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν συναδελφῶν της ἴδομεν μετὰ ταῦτα ὅτι με ἀκατανόητον τρυφήν ἐλλείψιν λογικῆς, ἔχον λεισμονήσει ὅτι ή Ἑλλάς δέν ἔδυνάτο να προσδεύσῃ εἰμὴ ἀκολουθοῦσα τήν φυσικὴν τάσιν τῶν πρωτοτύπων ἰδιοτήτων αἱ ὁποῖαι καθιστοῦσι τὰς βάσεις τοῦ χαρακτῆρος της ἴδομεν προσέτι διδασκομένης τὰς πλέον ἀντιφατικὰς δόξαις ἐξ ὀνόματος πάντοτε τοῦ ἔθνους, καί ὀφείλομεν να βυβλισηθώμεν πρὸς δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι πῶτε γινικὴ ἐκ μέρους τοῦ συγκατάθεσις δέν ἐνέδωσεν εἰς τὰς προσπαθείας της ἀντιθέσεων.

Τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἀν ἐξετάσῃ τις περιληπτικῶς χωρὶς να θελήσῃ να συνδέσῃ τήν ἐνεστῶσαν ὑπαρξίν των με τὸ παρελθόν καί τὸ μέλλον τοῦ Βασιλείου, ποία ἄλλη ὡραίε να ἦναι ή διαγωγή της Κυβερνήσεως εἰμὴ κατὰ πάντα λόγον ἀμερόληπτος; καί προεῖτα, ὡστε ὡς ἐκ τούτου να δυνήθῃ να καταστήσῃ ἐναλλάξ καί καθήσων αἱ περιστάσεις ἡθελον τὸ ὑπαγορεύσει, ἐνεργὰ τὰ διάφορα στοιχεῖα τοῦ κοινωνικοῦ τῶν Ἑλλήνων βίου, στοιχεῖα περιστανόμενα ἄλλως τε καταμύνας χωρὶς προσην ἀρμονίαν, καί χωρὶς ὀρισμένως ἐκπεφρασμένον τινὰ σκοπὸν;

Ἡ Κυβέρνησις διά τοῦ μέσου τούτου μόνον ἔδυνάτο να διατηρήσῃ τήν ἀπαιτούμενην ἰσορροπίαν μετὰ τῶν βιωτικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, καί να προσφυλάξῃ ἀπὸ πᾶσαν προσβολῆν τοῦ θρόνου τήν ἀξιοπρέπειαν. Διά τοῦ μέσου τούτου μόνον ἔδυνάτο να συντηρήσῃ ἀνεπαρῆ τοῦ θρόνου τὰ δικαιώματα, καί να παγίωσῃ τὸ κράτος της ἀνακτορικῆς ἰσχύος, ἀπέναντι τῶν πρὸς σφετερισμὸν ἐμμέσως μὲν ἄλλ' οὐχ ἦτον πραγματικῶς τεχνουσῶν προσπαθειῶν τῶν διαφόρων νομαμάτων. Ἐπειδὴ δὲ τῶνάντι τὸ ἔθνος ὀλόκληρον παρεῖχθη τήν μοναρχικὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ τήν σέβεται καί ἀναγνωρίζει τήν ἀπαραίτητον αὐτῆς ἀνάγκην, ὀφείλομεν να

La meilleure manière de juger et d'apprécier les actes d'un gouvernement quelconque, est de les envisager dans leurs rapports avec les nécessités présentes et les conditions de l'existence future de la société qu'il a mission de diriger. Cette methode, sanctionnée par tous les âges de l'humanité et par toutes les pages de l'histoire universelle, est applicable à tous les états de la terre et c'est l'évidence de cette vérité, incessamment expérimentée, qui força notre conviction à appeler son aide, dans le travail politique qui s'accomplit en Grèce.

Il est positif à nos yeux que si l'examen des circonstances dans lesquelles nous vivons ne s'était pas fait, presque toujours, en vue seulement des intérêts éphémères de quelques individualités, et d'après une pensée qui n'avait qu'une valeur fugace, comme l'instant qui l'inspirait et l'enfantait à la hâte, et si, au contraire, l'examen des faits avait eu lieu selon un désir, scrupuleusement raisonné, de définir les phases probables de la marche sociale de la Grèce, la critique, dans le cas où elle aurait pu se montrer, aurait sans cesse argumenté avec plus de logique, et sa voix aurait pu servir à l'instruction de tous.

Mais, soit par malheur, soit que telle devait être cette phase du développement de la nation nous avons vu que c'était à peine si l'on se souvenait de temps à autre, quela Grèce faisait partie de la famille Européenne, et que, par conséquent, sa marche devait s'effectuer harmoniquement avec celle de ses sœurs; nous avons vu plus tard, que l'on oubliait que la Grèce ne pouvait progresser que suivant la tendance naturelle des qualités originales qui constituent la base de son caractère; nous avons vu en un mot prêcher les opinions les plus contradictoires, toujours au nom de la nation, Mais, nous devons le dire à la gloire du peuple grec, jamais un assentiment général n'a acclamé aux efforts des diverses expressions que revêtit l'opposition.

Dans de semblables circonstances, et en les explorant en gros, sans chercher à relier leur existence dans le présent, au passé et à l'avenir du royaume, quelle était la contenance et la marche que devait adopter le gouvernement, si ce n'est une impartialité froide et calme, qui pouvait lui permettre de faire agir tour à tour, et selon que les exigences le prescrivaient, les éléments divers de la vie sociale des grecs, éléments qui se manifestaient d'ailleurs isolément, sans accord apparent et sans but définitivement formulé?

Certes, il n'était pas d'autre moyen à mettre en usage pour maintenir l'équilibre entre les forces vitales de la nation, et pour garantir de toute atteinte la dignité de la couronne; il n'était pas d'autre moyen à employer pour conserver au trône l'intégrité de ses droits, et pour affermir la puissance du pouvoir royal contre la tendance à l'usurpation, indirecte il est vrai, mais cependant positive, que les divers partis mettaient en pratique sans l'avouer.

Die einzig richtige Weise der Beurtheilung und Würdigung der Akte eines Gouvernements begründet sich durch die Auffassung der Anforderungen der Gegenwart und der Bedingungen der künftigen Existenz der Gesellschaft, zu deren Leitung dieses Gouvernement berufen ist. Diese Methode, welche von allen Lebens - Epochen der Menschheit, und durch jede Seite der Weltgeschichte sanctionirt wird, lässt sich im Allgemeinen auf alle Reiche anwenden, und die Ueberzeugung von ihrer unbestreitbaren Wahrheit ist es, die uns veranlasst, ihre Mitwirkung zur Lösung der politischen Aufgabe Griechenlands in Anspruch zu nehmen.

Es ist gewiss, dass, wenn die Untersuchung der Verhältnisse; unter denen wir leben, nicht stets von Einzel-Interessen geleitet würde, und dies durch Ideen, die nicht mehr Werth haben, als der Augenblick, der sie improvisirt und eingiebt, und wenn dagegen die Untersuchung der Verhältnisse die einzige Tendenz hätte, die wahrscheinlichen Phasen zu fixiren, unter denen die Entwicklung der griechischen Gesellschaft Statt finden muss, dass, sagen wir, diese Untersuchung dann mit mehr Logik geführt und die Masse dadurch wahrhaft aufgeklärt würde.

Aber, ist dies nun Missgeschick oder der praedestimirte Entwicklungsgang der griechischen Nation, — wir sahen, dass kaum Einige von Zeit zu Zeit sich erinnerten, dass Griechenland einen Theil der Familie der europäischen Staaten bilde, und dass es also gleichen Gang mit den Schwester-Staaten einhalten müsse; wir sahen, dass man unbegreiflicher Weise vergass, dass Griechenland nur vorschreiten kann durch eine seinem Original-Charakter conforme Entfaltung; wir sahen, wie die widersprechendsten Meinungen im Namen des griechischen Volkes proklamirt wurden, wobei wir jedoch zum Ruhme des griechischen Volkes das Geständniß machen müssen, dass es nie die Bemühungen und Doctrinen der Opposition ihrem ganzen Umfange nach adoptirt hat.

Wenn man diese Verhältnisse für sich betrachtet, ohne sie mit der Vergangenheit und der Zukunft des Königreichs in Verbindung zu setzen, welche andere Bahn kann man dann von der Regierung verlangen, als die der Unpartheilichkeit und der Milde, damit ihr dadurch die Möglichkeit werde, je nach der Eingebung der Umstände die verschiedenen Elemente des socialen Lebens der Griechen in Thätigkeit zu setzen, Elemente, welche früher vereinzelt, ohne erkennbare Harmonie und ohne einen bestimmt ausgesprochenen Zweck sich manifestirten. Nur allein durch diese Mittel konnte das Gouvernement das nöthige Gleichgewicht zwischen den Lebenskräften der Nation erhalten und die Würde des Thrones vor jedem Angriffe sichern. Nur durch dieses Mittel konnte das Gouvernement die Gerechtigsame des Thrones und die Gewalt der königlichen Macht den usurpatorischen Bestrebungen der ver-

εἰπωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεπεράτωσε κατ' ἐξοχὴν τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον διατηρήσασα τελείαν τοῦ Βασιλέως τὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἀνέπαυον τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἐπιβροχὴν του.

Τώρα, ἂν θελήσῃ τις νὰ θεωρήσῃ ὑπὸ ἐπιστημονικωτέραν ἔποψιν, καὶ νὰ ἀναλύσῃ μὲ πλεονέστεραν προσοχὴν τὰ πράγματα τὰ ὅποια χαρακτηρίζουσι τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν βαδίζει ἡ Ἑλλάς ἀπ' οὗτου ἀνεκκηρύχθη ἡ ἀνεξαρτησία της, ὁδὸν τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῶν μικρῶν ὀρίων ἀρθροῦ ἐφημερίδος, δὲν δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν εἰμὴ παραδεχόμενοι ὡς ἀρχὴν ὅτι ἡ Ἑλλάς οφείλει καίτοι διατηροῦσα φιλικὰς σχέσεις μετ' ὅλων τῶν ἔθνων, καίτοι ἀποδίδουσα τὸν οφειλόμενον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης της εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα τὰ ὅποια τὴν συνέδραμον εἰς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν ἐποχὴν, καίτοι ἀποδεχομένη τὰς ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς βοηθείας τὰς ὁποίας ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς δύναται νὰ παρέξῃ εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς, καίτοι παραδεχομένη ἀρχὰς, αἱ ὁποιαὶ ἂν καὶ φέρουσι χαρακτῆρα ἀλλοεθνή, δύνανται ὅμως ἀναπτυσσόμεναι νὰ τελεσφορήσωσι παρ' ἡμῶν, καίτοι ἔχουσα κοινὴν συμπάθειαν δι' ὅλας τὰς δοξασίας, ἀντιμαχομένης μὲν κατὰ τὸ φαινόμενον, πραγματικῶς ὅμως τεινοῦσας πρὸς ἓνα κοινὸν σκοπὸν, καὶ δυναμένης νὰ ἀναπτύξῃ καὶ συντηρήσῃ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους τῆς ἠθικῆς, τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τῆς ὕλικῆς ἰσχύος τὰ ὄργανα, ἡ Ἑλλάς οφείλει λέγομεν, μολαταῦτα νὰ διατηρήσῃ ὅλην τὴν ἀνεξαρτητοῦ ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς χαρακτῆρος, νὰ μὴ παραδεχθῇ εἰς τὰς θεσμοθεσίας της εἰμὴ στοιχεῖα ἀρμόζοντα εἰς τὸν προορισμὸν της; νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς κάμψιν ἀποκλειστικὴν ἀρχὴν νὰ ἐπιβάλλῃ βίαιῶ τῷ τρόπῳ τὴν τάξιν αὐτῆς εἰς τοῦ κοινοῦ τὸ πνεῦμα, καὶ νὰ ἀποποιήθῃ ἀγαθοεργίας τὰς ὁποίας δὲν θέλει δυνήθῃ νὰ ἀποδώσῃ διὰ νὰ μείνῃ ἐλευθέρᾳ πάσης ἠθικῆς ὑποχρέωσης; ἂν λοιπὸν, διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον, ἀποδείξῃ ὅτι ὑφίστανται πραγματικῶς αἱ ἀνάγκαι αὗται εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει μᾶς ἐπιτραπῆ τότε ἀναμφιβόλως νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἥτις ἐπερύλαξεν εἰς ἐαυτὴν τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν τοιοῦτων ἀναγκῶν μέσα καὶ ἡ ὅποια ὀυμίζει ἀναλόγως τὴν διαγωγὴν της διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν, ἐκπληροῦ ἔργον τῷ ἔθνικῷ αὐτῆς καὶ προοδευτικῷ ὄντι.

Ἦθελεν εἶσθαι ἄτοπον βεβαίως νὰ συλλάβῃ τις ἰδέαν περὶ τῆς καταστάσεως ἐνὸς τόπου ὡς ἐκ τῶν ἐκφράσεων αἱ ὁποιαὶ, ὑπὸ πᾶσαν ὀποιανδήποτε Κυβέρνησιν, διαφεύγουσιν εἰς ἀνθρώπους οἵτινες μὴ δύνανται νὰ συμμορφωθῶσιν πρὸς τὸν κοινὸν νόμον, ἀγανακτοῦσι καὶ καταφροντοῦσι κατ' ἐκείνην τῆς τάξεως τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν μὴ ἔχοντες δύναμιν ἰκανὴν διὰ νὰ μεταβάλλωσι, δὲν ἔχουν οὔτε τὴν ἀπαιτουμένην φρόνησιν διὰ νὰ παραδεχθῶσιν καὶ οὕτω νὰ συνενώσωσι τὰ ἀτομικὰ των συμφέροντα μὲ τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος των συμφέρον. Εἰς τὴν Ἑλλάδα καθὼς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος, ὑφίστανται περιστάσεις μὴ οὔσαι ἐπίσης ἐπιφελεῖς εἰς ὅλους, ποτὲ δὲ ἀνθρωπίνῃ δυνάμει δὲν ἐδυνήθη νὰ μεταβάλλῃ ὀποιαδήποτε τάξιν πραγμάτων καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὰς γενικὰς περιστάσεις κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς προαίρεσιν. Ἦθελεν εἶσθαι παραφροσύνης ἔργον τὸ νὰ ἀπαιτήσῃ τις τὴν τοιαύτην δύναμιν ἀπὸ τοῦ ὁδηγῶτος τῶν κοινωνιῶν, καθότι ὅταν φθάσωσιν οὗτοι νὰ θεραπεύσωσι τὰ καθόλου συμφέροντα ἔθνους τινός, τότε ἐξελθῶσαν ἐνδόξως τὸ καθῆκον των ἀπόκειται μετὰ ταῦτα εἰς ἓνα ἕκαστον γὰ ὠφελῆθῃ ἀπὸ τὴν ἀγγλίνου του διὰ νὰ ἐνοήσῃ ποῖαν ὁδὸν βαδίζει ἡ κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν ἀνίκει, καὶ ἀπ' οὗ ἀπαξ τὴν ἐνοήσῃ εἰς αὐτὸν πλέον ἀπόκειται νὰ συμμορφώσῃ τὴν ἀτομικὸν βίον του πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνικῆς ὑπάρξεως. Εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἀπ' ἑτέρου μέρους ἀπῆκειται νὰ διδάσκωσι καὶ νὰ πλουτίζωσι τοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ δὲν ἤθελον δυνήθῃ, χωρὶς νὰ παρεστραπῶσι τοῦ προορισμοῦ των, νὰ καθιερώσωσι τὴν ἐνεργητικότητά των εἰς τὴν ἀνάπτυξιν συμφερόντων ἀπολύτως ἀτομικῶν.

Ἀπ' οὗ τὸ εἶδος τοῦτο ὡς βάσις, δὲν μένει πλέον εἰμὴ νὰ ῥίψῃ τις ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ γνωρίσῃ ὡς ἐκ τῆς ἐνεστώσης αὐτῆς καταστάσεως, ποῖος εἶναι ὁ προορισμὸς της; ποῖα εἶναι ἡ φυσικὴ αὐτῆς κίνησις καὶ ποῖαι αἱ ἀληθεῖς της χρεῖαι, καὶ ἂν εὖρῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τὴν δὲ συνέδραμε τὰς δὲ ἐθεράπευσε δὲν θέλωμεν χρεισθῆναι εἰμὴ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἀνίσως εἰς τινὰς λεπτομερείας τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἐδικαίωσαν τὰς εὐχὰς της, ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀναδεύθῃ τὴν εὐθύνην πραγμάτων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς φύσεως των ἦσαν προορισμένα νὰ ἐκπληρωθῶσιν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν θέλησιν της.

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος, κειμένης μετὰ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, ἐπὶ τῆς Μεσογείου διὰ τῆς ὁποίας συγκοινωνοῦσι τὰ δύο ἡμισφαίρια εἶτε διὰ τοῦ ἐμπορίου εἶτε διὰ τοῦ πολέμου, εἶναι αὐτὴ καὶ ἑαυτὴν μέγα πολιτικὸν μῆθημα, ἀνίσως αἱ ιδιότητες τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους δὲν ἐξήκων διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὴν κοινὴν γνώμην ἥτις παρέστρεψε πολλὰκις τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὡς τὸ μᾶλλον κατ' ἀλλήλων νὰ συνδράμῃ τὰ εἰρηνικὰ συμφέροντα τῆς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας. Ἀπ' ἑτέρου μέρους ἡ Ἑλληνικὴ ἰσχυρία ἡ ὅποια ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς παγκοσμίου ἠθικῆς,

en théorie. Et comme en définitive toute la nation a admis le pouvoir monarchique, comme toute la nation le révere et confesse son indispensabilité, il est vrai de dire que le gouvernement a accompli l'œuvre nationale par excellence, en conservant au Roi son indépendance complète, sa puissance et son influence intactes.

Maintenant si l'on veut envisager plus scientifiquement et analyser avec plus d'attention les faits par lesquels se manifeste la marche de la Grèce depuis la déclaration de son indépendance, marche que, vu le cadre restreint d'un article de journal, nous ne pouvons indiquer qu'en posant en principe que la Grèce doit: tout en entretenant des relations de bienveillance avec toutes les nations, tout en payant à celles qui l'aidèrent dans les travaux de sa révolution, un juste tribut de reconnaissance, tout en accueillant les secours moraux et matériels que la civilisation occidentale peut fournir à son progrès, tout en favorisant les principes qui, bien que revêtus d'une couleur étrangère peuvent grandir et fructifier sur son sol, tout en enveloppant d'une générale sympathie les opinions, rivales en apparence mais au fond tendant à un but commun, qui peuvent élargir et alimenter, sur le sol hellénique, les organes de la morale et de la science et de la force matérielle: que la Grèce disons nous doit cependant conserver toute l'indépendante dignité de son caractère national, n'admettre dans ses institutions que des éléments en accord avec ses destinées, ne permettre à aucun principe exclusif d'imprimer violemment sa tendance à l'esprit public, et n'accepter de bienfaits qu'à la condition de pouvoir les rendre et demeurer libre: or si l'on admet la réalité d'existence de ces nécessités en Grèce, il nous sera permis sans doute de répéter que le gouvernement, qui a conservé la possibilité de les satisfaire, et qui se règle pour y parvenir, accomplit en vérité l'œuvre la plus éminemment nationale et la plus largement progressive.

Certes, il serait déraisonnable d'asseoir un jugement sur les expressions qui échappent, sous tous les gouvernements et dans quelque pays que ce soit, à des hommes qui, ne pouvant se ranger sous la loi commune, se dépitent et s'emportent contre un ordre de choses que, n'ayant pas la force de changer, ils n'ont pas la sagesse d'admettre pour harmoniser leurs intérêts personnels avec l'intérêt général. En Grèce comme partout ailleurs il est des circonstances qui ne sont pas également favorables à tous, et jamais il n'a été possible à aucune puissance humaine modifier les circonstances à son gré. Ce serait folie que d'exiger cette puissance dans les directeurs de sociétés, et lorsqu'ils arrivent à satisfaire la masse des intérêts généraux ils ont glorieusement accompli leur tâche. Il appartient ensuite à chaque individu d'appliquer son intelligence à comprendre la voie dans laquelle se dirige la société à laquelle il appartient, et une fois qu'il l'a comprise c'est à lui de conformer sa vie particulière aux nécessités de l'existence sociale. Aux gouvernements appartient la mission d'instruire et d'enrichir les masses, mais ils ne pourraient sans négliger leur véritable mandat, consacrer leur activité au développement d'intérêts purement personnels.

Une fois ceci admis, il ne reste plus qu'à jeter un regard sur la Grèce pour reconnaître par sa position actuelle, quelle est sa destinée, quel est son mouvement naturel et quels sont ses véritables besoins, et si l'on constate que le gouvernement à su comprendre les unes, et protéger les autres, il ne restera plus qu'à démontrer que si, dans quelques détails, les effets n'ont pas répondu à ses désirs, il ne peut être responsable de faits dont la nature était de s'accomplir indépendamment de sa volonté.

La position géographique de la Grèce située entre l'Orient et l'Occident, sur la méditerranée qui sert depuis tant de siècles, aux communications, soit par là le commerce soit par la guerre, entre les deux mondes serait, à elle seule, un vaste enseignement politique si les qualités de la race hellénique ne venaient pas en outre à l'appui de l'opinion qui a souvent représenté le peuple grec comme le peuple le plus évidemment destiné à servir les intérêts pacifiques de l'Europe et de l'Asie. — D'un autre côté sa religion qui, au point de vue de la morale universelle, semble lui indiquer pour l'avenir, le rôle conciliateur entre les différen-

schiedenen Partheien gegenüber vor Schmälerung und Beeinträchtigung bewahren. Da aber die ganze Nation die monarchische Gewalt angenommen hat, dieselbe verehrt und ihre unabweisliche Nothwendigkeit anerkennt, so sind wir zu der Erklärung genöthigt, dass das Gouvernement die Nationalaufgabe in ihrem ganzen Umfange gelöst hat, indem es die volle Unabhängigkeit des Königs, seine Gewalt und seinen Einfluss ungekrenkt erhalten hat.

Wenn man die Verhältnisse unter einem mehr wissenschaftlichen Gesichtspunkte betrachtet, und mit Aufmerksamkeit die Facta analysirt, welche die Bahn characterisiren, die Griechenland seit seiner Unabhängigkeit verfolgt, so müssen wir zu deren Bezeichnung das Princip adoptiren, dass Griechenland, wenn es auch freundschaftliche Verhältnisse mit allen Nationen unterhält, u. den schuldigen Tribut des Dankes jenen Völkern zollt, welche zur Zeit seines heiligen Kampfes es unterstützten; wenn es auch die materiellen und moralischen Hilfsleistungen benützt, welche der civilisirte Occident seinen Fortschritten darbietet; wenn es auch die Principien sich aneignet, welche, obgleich eine fremde Farbe an sich tragend, doch unter der griechischen Sonne reifen und Früchte bringen können; wenn es auch eine allgemeine Sympathie für all die Meinungen hat, welche dem Aussehen nach zwar sich widersprechen, der That nach aber den einen gemeinsamen Zweck verfolgen, und auf dem griechischen Boden die Organe der Moral, der Wissenschaft und der materiellen Stärke entwickeln und erhalten können; — dass Griechenland, sagen wir, nichts destoweniger die Würde und Unabhängigkeit seines Nationalcharakters behaupten muss, dass es in seine Institutionen nur solche Elemente aufnehmen darf, welche seiner Zukunft entsprechen, dass es keinem Principe gestatten darf, sich ausschliessend und gewaltsam des öffentlichen Geistes zu bemächtigen, und dass es Wohlthaten nicht annehmen darf, welche es zurück zu erstatten nicht im Stande ist, und deren Annahme drückende moralische Verpflichtungen ihm auferlegen würde. Wenn also, um wieder auf unsern Gegenstand zurück zu kommen, erwiesen ist, dass diese Bedürfnisse in Griechenland wirklich bestehen, so dürfen wir wohl die Behauptung wiederholen, dass das Gouvernement, welches die Mittel zur Begegnung dieser Bedürfnisse in sich erhalten hat, und seine Directive von diesem grossen Nationalzweck erhält, in der That die Bahn der Nationalität und des Fortschrittes verfolgt.

Es wäre wahrlich unpassend, sich eine Idee über den Zustand eines Landes aus den Ausdrücken zu bilden, welche unter was immer für einem Gouvernement die Waffe von Menschen sind, die, da sie sich mit dem gemeinsamen Gesetze nicht conformiren können, in ihrer üblen Laune die Ordnung der Dinge anfeinden. Ohne die nöthige Kraft zu haben, um diese Ordnung zu verändern, entbehren sie auch der nöthigen Klugheit, um sich ihr zu unterwerfen, und ihre persönlichen Interessen mit dem allgemeinen Interesse des Vaterlandes in Uebereinstimmung zu bringen. In Griechenland, so wie in jedermann Staate, bestehen Verhältnisse, die nicht allen gleich günstig sind, und noch nie hat es eine menschliche Macht vermocht, irgend eine Ordnung der Dinge zu ändern, und die Verhältnisse nach ihrem besonderen Willen zu modificiren. Es wäre thöricht, eine solche Macht von den Leitern der Gesellschaft zu verlangen, weil die Lösung ihrer Aufgabe nur darin besteht, die allgemeinen Interessen einer Nation zu fördern. Aufgabe des Einzelnen ist es sodann, einzusehen, welche Bahn die Gesellschaft verfolgt, und seine individuellen Interessen mit den Bedürfnissen der gesellschaftlichen Existenz in Einklang zu bringen. Aufgabe der Regierungen ist es andererseits, die Massen zu belehren und zu bereichern, und sie würden ihre Mission verfehlen, wenn sie ihre Thätigkeit der Entwicklung rein individueller Interessen zuwenden würden.

Wenn diese Prämissen als richtig zugestanden werden müssen, so bleibt uns nur noch übrig, einen Blick auf Griechenland zu werfen, um aus seinem dermaligen Zustande zu erkennen, welches seine Bestimmung, seine natürliche Bewegung und seine wahren Bedürfnisse sind; und wenn wir finden, dass das Gouvernement die erste verstanden, die zweite unterstützt und die letzten befriedigt hat

αίνονται προωρισμένη να αναθέσει εις την Ελλάδα το έργο της συνδιαλλαγής των υφισταμένων διαφορών πιστεώς και δοξασίαν, αι οπούαι έγινενσαν τας διακρινούσας την Ελλάδα και την Ασίαν πολιτικάς διαρέσεις, και το μοναδικόν τέλος πάντων φαινόμενον λαού εύροντος εν εαυτώ, και περιστάσεις φυσικής τε και ήθικης τυλαιπωρείας ανηκούσους κατά τον 19 αιώνα, ικανήν αισθηματικήν ύπεροχην διά να παραδεχθί τας πλέον προχωρημένας ιδέας των πολιτισμένων της Ευρώπης εθνών, και ικανήν φυσικήν ευχρίαν διά να ώφελιθί από τας ευεργετικάς προθέσεις και οπούαι άνωφελώς κατηνάλωσεν ή Ευρώπη ύπερ διαφόρων της, τοιαύτη εδναι εν γένει θεωρουμένη ή αυτοκρατορία έποφισ της ήθικης και υλικής φυσιογνωμίας ύπό την οπούαν παριστάνεται ή Ελλάς, και ή οπούα οίωνίζεται εις τούς λαούς της μέλλον μέγα και πλήρες ισχύος και μεγαλειότητος.

Απέναντι των στοιχείων τούτων της δυνάμεως, της ζωής και της ενεργητικότητος, είναι προφανές ότι το έργο της Κυβερνήσεως ήτον διαγεγραμμένον από την φύσιν. Εις αυτόν απέκειτο και απόκειται ακόμη να ενισχύση το ναυτικόν, το οποίο εις τας νήσους και τούς λιμένας με τούς όποιους ή φύσις έποικιλίε τα παράλια μας, θέλει κατασταθί μίαν ήμέραν το ισχυρότερον όργανον της φυσικής ήμών ενεργητικότητος: εις αυτήν απέκειτο και απόκειται ακόμη να εξαπλώση τα φώτα και την παιδείαν έρ όλων των τάξεων του όχι μόνον κατά την αρχαιότητα, αλλά και σήμερα ακόμη ενδόξου τούτου λαού, διά την φυσικήν αυτού αγχρίαν και διακοητικότητα εις αυτήν απέκειτο και απόκειται ακόμη να ενθαρρύνη τον ζήλον των πατέρων της Εκκλησίας μας και να τούς συνδράμη διά να διατηρήσωσι άνέπαφον την ιεράν παρακαταθήκην την οπούαν ως κληρονομίαν έλαβον από τούς άποστόλους του χριστιανισμού: εις αυτήν τέλος πάντων απέκειτο και απόκειται ακόμη να συλλέξη τας προθέσεις της Ευρώπης ύπερ της αναγεννωμένης Ελλάδος, και να τας εφαρμόση εις την πολιτικήν της, χωρίς διά της μεσολαβήσεως των να αλλοιωθί ο τύπος του έθνικου πνεύματος των Ελλήνων. Και όταν άποδείξωμεν ότι υπό την σηκπτουχίαν του νέου Μονάρχου όστις εγκατέλιπε γονείς και πατρίδα, διά να φέρη εις την Ελλάδα και την δόξαν των προπατόρων του και την έπίρροήν της Ύψηλης θέσεώς του, και να συντελέση δι' αυτών εις την πρόοδο του Ελληνικού λαού, ή Κυβέρνησις έξεπλήρωσεν ως προς την γενικήν αυτής διαγωγήν, πάν ό,τι ανθρωπίνως έδύνατο να εκπληρωθί, έκαστος θέλει οικτείρει μεθ' ήμών εκείνους οι οπούαι δεν είχον ικανόν πατριωτισμόν και αμεροληψίαν διά να διασκαδάσωσι το ζυφερόν σκότος των άτομικών αυτών συμφερόντων, το όποιον δεν τούς έπιτρέπει να διακρίνωσι το καθρόν της αληθείας φώς.

Σπερμολόγοι τινες διέδωκαν κατ' αυτάς ότι ή Κυβέρνησις ένασχολείται εις την μεταρρύθμισιν των φορολογικών νόμων και ότι σκοπός δ'ήθεν της μεταρρύθμισεως ταύτης είναι ή επαύξησις των φόρων και ειδικώς του επί των ζώων και της τιμής του άλατος.

Η τοιαύτη φήμη διδοθήσα από ανθρώπους των οποίων το πολιτικόν πνεύμα και οι σκοποι δεν συμβιβάζονται με τας αρχάς της Κυβερνήσεως, δεν είναι ποτώς βάσιμος: μήτε παραμικρόν διδομένον έχομεν να πιστεύσωμεν ότι ή Κυβέρνησις συνέλαθε τοιαύτον σκοπόν. Απ' εναντίας πεπειθότε εις τα γενναία και ευγενή αισθήματα τα οπούα χαρακτηρίζουσι τον Βασιλέα ήμών και την Κυβέρνησιν του δυνάμεθα να θεβαιώσωμεν το κοινόν άδισταχώς ότι ή Α. Μ. περι πλείστου ποιουμένη την ευδαιμονίαν των υπηκόων της δεν παύει διδουσα συνεχί δειγμάτα των άγαθοεργών σκοπών, τού; όποιους τρέφει ύπερ της ευτυχίας του λαού της και της βελτιώσεως της ενστάσεως αυτού καταστάσεως.

Τρανόν δειγμα της διαθέσεως ταύτης της Α. Μ. είναι προς τούς άλλους και ό άρτίως εκδουθείς περι ποιμενικού φόρου Νόμος διά το 1837 έτος.

Περί της αύξήσεως της τιμής του άλατος δεν έγεινε ποτέ λόγος.

Αλλ' αν τινες μη άρεσκόμενοι εις την ενστάσαν τάξιν των πραγμάτων και μη δυνάμενοι να προσβάλωσι άλλως την Κυβέρνησιν καταγίνονται να παραμоргώσωσι την αλήθειαν και να ζωγραφίσωσι με καταπληκτικά χρώματα την εικόνα των άγαθοεργών σκοπών της Κυβερνήσεως, ουδ' ήμεις ούδε κανείς άλλος Έλληνας, νομιζόμεν, δεν δύναται να δώση πίστω εις παρομοίως φύσεως σπερμολογίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ. Παρίσι, 8. Νοεμβρίου. Τα όνόματα των πληρεξούσιων οι οπούοι θέλουσι συγκροτήσι την Βουλήν έγιναν ήδη γνωστά, αλλά δεν γνωρίζεται τίς ακόμη ποία θέλει έσθαι ή πλειοψηφία της Βουλής. Όπως και αν έχη όμως άριστοπερίοδος είναι ή ευχαρίστησις της οπούας θέλει να κάμη επίδειξιν έκαστον κόμμα διά το άποτέλεσμα των εκλε-

ees de foi et de croyances qui enfantèrent les politiques rivales et qui se partagent la surface l'Europe et de l'Asie, et enfin le phenomène, unique dans le monde, d'un peuple qui a trouvé en lui, et dans conditions inouies au 19e siècles, de misère morale et physique, assez de supériorité sentimentale pour admettre les idées les plus avancés des notions politiques de l'Europe, et assez d'intelligence naturelle pour profiter des intentions bienveillantes que l'Europe dépensa vainement en faveur de plusieurs de ses peuples, telle est, à grands traits, l'esquisse de la physionomie morale et matérielle sous laquelle se présente la Grèce, et qui présage à ses populations un avenir plein de grandeur de puissance et de majesté.

En présence de ces élémens de force, de vie, et d'activité, il est évident que l'œuvre du gouvernement se trouvait naturellement indiquée. C'était à lui qu'il appartenait et qu'il appartient encore, de faire prospérer la marine qui, dans les îles et dans les innombrables ports, dont la nature semble avoir à plaisir festonné nos côtes, deviendra un jour le plus puissant des agens de notre activité physique, c'était à lui qu'il appartenait et qu'il appartient encore, de répandre les lumières et l'instruction sur toutes les classes de ce peuple, célèbre, et dans l'antiquité et dans les temps modernes, par sa finesse sa pénétration et son intelligences naturelles. C'était à lui qu'il appartenait et qu'il appartient encore de servir le zèle des prélats de l'église grecque, et de les aider à conserver, intact, le dépôt sacré qu'ils recurent en héritage des apôtres du christianisme. C'était à lui enfin, qu'il appartenait et qu'il appartient encore de recueillir les intentions de l'Europe, en faveur de la Grèce renaissante, et de les appliquer à sa politique, sans que leur intervention puisse altérer le type de l'esprit national des grecs. Et lorsque nous aurons prouvé que, sous le scéptre du jeune souverain qui quitta famille et patrie, pour apporter en Grèce et la gloire de ses ayeux et l'influence de sa haute position, le gouvernement a, dans sa marche générale, accompli tout ce qu'il était humainement possible d'accomplir, chacun plaindra avec nous, ceux dont le patriotisme et le désintéressement n'ont pas été assez forts pour dissiper de devant leurs yeux, les ténèbres qu'y amassaient l'opiniâtreté de leurs erreurs et de leurs intérêts individuels.

Des bruits tendants à insinuer que l'on s'occupe au gouvernement d'une modification de la loi de l'impôt, modification qui aurait pour but d'augmenter les charges publiques et notamment les impôts sur les bestiaux et sur le sel, nous forcent de déclarer que, repandus par un esprit qui ne peut s'accorder avec les principes du gouvernement ils ne reposent que sur des intentions dont il est d'eux facile à chacun de reconnaître la tendance.

Le gouvernement, nous en sommes sûrs, ne peut avoir conçu un semblable projet, et nous avons trop de confiance dans les nobles et bienveillans sentimens que le Roi entretient en faveur de la nation, pour hésiter un moment à déclarer que les bruits que nous venons de signaler sont complètement faux.

Nous pourrions au besoin citer, à l'appui de ce que nous affirmons, la loi de 1837 sur l'impôt des bestiaux et l'on verrait combien est ridicule, pour ne point dire malveillante, la supposition que nous nous voyons contraints de détruire.

Quant à l'augmentation du prix du sel nous n'avons qu'à répéter qu'il n'en à jamais été question. Et, s'il existe des personnes aux quelles l'ordre actuel de choses ne convenant pas, ne trouvent moyen de le critiquer qu'en défigurant les faits et en outrageant la vérité, nous ne pouvons que plaindre leur aveuglement, contre les suites du quel au reste, la nation n'a pas besoin d'être prémunie.

EXTÉRIEUR.

FRANCE. Paris 20 novembre: Les noms des députés qui composeront la prochaine chambre sont maintenant connus, mais on ne peut encore savoir de quel côté se rangera la majorité. Dans tous les cas il est merveilleux de voir la satisfaction qu'affecte chaque parti sur le

so bleibt uns nur noch zu beweisen übrig, dass, wenn vielleicht in einigen Details der Erfolg seine Hoffnungen nicht gerechtfertigt hat, das Gouvernement nicht die Verantwortlichkeit von Umständen übernehmen kann, welche ihrer Natur nach nicht allein von dem Willen desselben abhängen.

Die geographische Lage von Griechenland zwischen dem Orient und Occident an einem Meere, welches die Kommunikation der beiden Hemisphären bildet, ist an und für sich eine grosse politische Lehre, selbst wenn die Eigenschaften des griechischen Geschlechtes nicht der Art wären, dass sie die allgemeine Meinung rechtfertigen, dass nemlich die friedlichen Interessen Europas und Asiens durch das griechische Volk die beste Unterstützung finden. Andererseits scheint die griechische Religion, von dem Gesichtspunkte der Universal-moral betrachtet, bestimmt zu sein, Griechenland zum Organe der Vermittlung der in Glaubens- und Meinungssachen bestehenden Zwiespalte zu machen, welche Europa und Asien charakterisiren; und endlich nehmen wir in der neuern Geschichte Griechenlands das einzige Phänomène eines Volkes wahr, das unter unerhöczt unglücklichen Verhältnissen in sich und durch sich selbst so viel Takt und richtiges Gefühl fand, um die gekläuterten Ideen der civilisirten Völker Europas in sich aufzunehmen, und so viel natürlichen Scharfsinn, um aus den wohlthätigen Intentionen Nutzen zu ziehen, welche Europa unnütz für verschiedene seiner Völker verschwendete. Das ist im Allgemeinen die Skizze der moralischen und materiellen Physionomie, unter der sich Griechenland darstellt, und welche seinen Völkern eine Zukunft voll Grösse, voll Macht und Majestät verkündet.

Durch diese Elemente der Macht, des Lebens und der Thätigkeit war die Aufgabe des Gouvernements schon natürlich vorgezeichnet. Ihm lag es ob, und noch heute liegt es ihm ob, die Marine zu erkräftigen, welche zwischen den Inseln und Häfen, womit die Natur unsere Küsten ausgestattet hat, eines Tages das mächtigste Organ unserer physischen Thätigkeit sein wird. Ihm lag es ob, und es liegt ihm noch heute ob, Aufklärung und Bildung über alle Klassen dieses nicht nur durch seine alte, sondern auch durch seine neuere Geschichte berühmten, durch seinen Scharfsinn und seine natürliche Intelligenz sich auszeichnenden Volkes zu verbreiten. Ihm lag es ob, und noch heute liegt es ihm ob, den Eifer der Väter der griechischen Kirche zu ermuthigen und sie zu unterstützen, damit sie das heilige Depositum uneinträchtigt erhalten, welches sie als Erbe von den Aposteln des Christenthums erhalten haben. Ihm lag es endlich ob, und noch heute liegt es ihm ob, der Intentionen Europas zu Gunsten der wiedergeborenen Hellas sich zu bemächtigen und sie für ihre Politik zu benützen, ohne dass jedoch durch diese Einwirkung der eigenthümliche Typus des griechischen Nationalgeistes gefährdet werde. Und wenn wir darthun, dass unter dem Scepter unsers jungen Monarchen, Welcher Eltern und Vaterland verliess, um nach Griechenland den Ruhm seiner Vorfahren und den Einfluss Seiner erhabenen Stellung zu bringen, und dadurch wohlthätig auf den Fortschritt des griechischen Volkes zu wirken, das Gouvernement seiner allgemeinen Richtung nach alles erfüllt hat, was menschlicher Weise erfüllt werden konnte; so wird jeder mit uns Jene bedauern, welche nicht genug Patriotismus und Unparteilichkeit hatten, um die Finsterniss zu zerstreuen, welche ihre individuellen Interessen umgibt, und sie hindert, das Licht der Wahrheit zu schauen.

— Man hat in diesen Tagen das Gerücht verbreitet, dass die Regierung sich mit einer Revision der Steuergesetze beschäufte, und dass der Zweck dieser Revision die Vermehrung der Steuern, und namentlich der Viehsteuer und des Salzpreises sei.

Dieses Gerücht, von Menschen verbreitet, deren politische Gesinnungen und Zwecke sich nicht mit den Prinzipien der Regierung vereinbaren, ermangelt aller Begründung, und kein Umstand berechtigt die Annahme, dass die Regierung solche Absichten hege. Im Gegentheile können wir, überzeugt von den hochherzigen und edlen Gesinnungen, welche den König und seine Regierung charakterisiren, dem Publikum die Versicherung geben, dass Se. M. der König in väterlicher Fürsorge für das Glück Seiner Untertha-

γών. Το υπουργείον δεικνύει παροίθησιν τελείαν ως προς τας ενδεχομένας συζητήσεις τής Βουλής. Υπάρχει μολαταύτα, καθά λέγουσιν, ζήτημά τι οικονομικόν του οποίου δεν θέλει δυνήθη το υπουργείον να αποφυγή την έρευναν το περι αποδόσεως δηλ. των 5 τοις 0/0, ζήτημα το οποίον ανέβληθη δις ήδη, αλλά το οποίον επικαλούνται μεγαλοφώνως αι έπαρχίαι. Αι Γαλλικαί εφημερίδες εξακολουθούν διάσχυριζόμεναι ότι ή Αγγλία δεν θεωρεί με εύχριστον όμμα τας συνεπείας τής κατά τής Κωνσταντινης έκστρατείας, και διεδόθη μάλιστα φήμη ότι ο Αόρδος Γρανβίλλ έπαρουσίασεν εις την Γαλλικην Κυβέρνησιν υπόμνημα διαμαρτυρούμενος δι' αυτό κατά τής κατοχής τής Κωνσταντινης υπό των Γαλλικών στρατευμάτων.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Αι υποθέσεις τής Βασιλείσης προβαίνουν επί το κρείττον άφ' όπου ο δόν Κάρολος επανήλθεν εις Ναβαρράν, εγκαταλείψας τας έπαρχίας του Κέντρου όπου τον κατέδιωκεν αδιακίπως ο στρατηγός Εσπαρτέρος. Από τής όπισθοδρομήσεως του Καρόλου, ο Εσπαρτέρος ήργισε να λαμβάνη δραστήρια μέτρα κατά των στρατιωτών οτινες εφόνευσαν τους στρατηγούς των. Εις Μιράνδαν διέταξε να επιβληθή πικρή θανάτου εις δέκα στρατιώτας φονεύσαντας τον στρατηγόν Εσκαρτέριαν. Κατεδικάσθησαν προσέτι εις δεσμά δια είκοσι τριάκοντα ήλλοι πράξαντες το αυτό έγλημα. Ο στρατηγός Εσπαρτέρος μελετά να λάβη τα αυτά μέτρα και κατά του εις Βιττωριάν και Παμπελόνην διαμενοντος στρατού. Τα μέτρα ταύτα θέλουν επιφέρει άριστα αποτελέσματα.

ΑΓΓΑΙΑ. Ο Κύριος Αβερκρόμβυς εκλέχθη εις νέου, καθώς είχαν προείπει πάντες, πρόεδρος τής Βουλής των κοινοτήτων. Το συμβεβηκός τουτο κατέλιψε το κόμμα των Τορούων, το οποίον ύπεστήριζεν ένα των όπαδών του, και έπροσπάθει να έμποδίση την εκλογήν του έντιμου προέδρου.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Κωνσταντινούπολις. Τα πλείότερα μέλη του διπλωματικού σώματος επισκέφθησαν τον νέον επί των έξωτερικών Γραμματέα. Είναι φανίμενον τρώντι μοναδικόν το να βλέπη τις Υπουργόν Οθωμανόν διαλεγόμενον Γαλλιστί, και καθ' όλα συμμορφούμενον προς τας Ευρωπαϊκάς εξεις. Επειδή εις το εξής οι Πρέσβεις δεν θέλουν έχει χρειαν διερμηνέως εις τας μετά του Υπουργείου σχέσεις των, αι υποθέσεις θέλουν προβαίνει ταχέως και επιτυχώς.

— Ο άφοπλισμός του Οθωμανικού στόλου έλαβε πέρας και άπαντα τα πλοία επανήλθον εις τον ναύσταθμον, όπου θέλουν διαμείνει καθ' όλον τον χειμώνα.

— Η Κατάστασις τής υγείας εις Κωνσταντινούπολιν είναι κατά πάντα λόγον ευχάριστος, και πρό καιρού ήδη δεν ήκούσθη κανέν συμβάν πανώλους.

— Κατ' αύτιάς ο Σουλτάνος μετά των κυριωτέρων ύπουργών του παρευρέθη εις το νέον κατάστημα του Τελωνείου, το οποίον ο Ταχίρ-Βέης ανήγειρεν ίδιαις δαπάναις, όταν κατά πρώτην φοράν ήνοιχθη. Η Α. Υ. επισκερθείσα καθ' όλας αύτου τας λεπτομερείας το περι ουδ' ο λόγος κατάστημα, εξέφρασε με τρόπον κολακευτικώτατον την ύψηλην αύτου ευχρέσκειαν εις τον Ταχίρ Βέην.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Την νύκτα τής 8. ή τής 9. Νοεμβρίου συνέση σφοδρά τρικυμία έντός του Βοσπόρου, την δ' έπίουσαν ήκονοποιήθη εις Κωνσταντινούπολιν ότι περίπου τριάκοντα πλοία διαφόρων εθνών είχαν ναυγήσει εις τα παράλια τής Μαύρης θαλάσσης πλησίον του σιμίου του Βοσπόρου. Τα πλείότερα ει των πλοίων τούτων, των οποίων ή πολλά καταποντίσθησαν αυτανδρα, προήρχοντο εις διαφόρων μερών του Δουναβίου και τής Ρωσίας.

— Το Γαλλικόν Βρίκιον ο Βουγκινβίλλ έφθασε την 16. Νοεμβρίου εις Σμύρνην προερχόμενον εκ Τουλόνος.

— Την 13. Νοεμβρίου συνέση εις Σμύρνην περι την έβδομήν ώραν τής πρωίας σφοδρά σεισμός διαρκήσας δεύτερα τινά λεπτά τής ώρας.

— Η εις Σμύρνην έλλημενισμένη Γαλλική ναυτική Μοίρα έτοιμάζετο να εκπέσει εκείθεν, μόνη ή ναυαρχή ήτον αναγκασμένη να μείνη άκόμη καιρόν τινά εις Σμύρνην ως εκ τής άσθενείας του Ναυάρχου Γαλλωά, του οποίου προέβαινε πάντοτε ή υγεία επί το κρείττον.

(Εφημ. τής Σμύρνης.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατά την 15 του έρχομένου Δεκεμβρίου Μινός την 9. ώραν πρό Μεσημβρίας θέλει εκτεθί εις δημοπρασίαν ή χορήγησις των αναγκαίων σκευών του Γραφείου τής επί των Στρατιωτικών Βασιλικής Γραμματείας δια το έτος 1838. Οι έπιθυμούντες να αναδειχθών αυτην την χορήγησιν δύνανται να λάβωσι τας παρατίρω πληροφορίας περι τής ποιότητος και ποσότητος των πραγμάτων εις την ίδιαν Γραμματείαν παρά του επί των αρχίων αυτης.

Η δημοπρασία θέλει ενεργηθί εις τή Κατάστημα τής ήθεσις Γραμματείας.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Ο Υπεύθυνος Συνατάκτης Ιωάννης Α. Μπαλής.

résultat des élections. Le ministère parait confiant sur les probalités de la session qui va s'ouvrir. Cependant il est dit-on une question financière que le ministère ne pourra éviter d'examiner; c'est celle du remboursement du 5 pour 100, qui a déjà été deux fois ajournée, mais que les départemens réclament à grands cris. — Les journaux Français continuent de prétendre que l'Angleterre ne voit pas sans mécontentement les suites de l'expédition de Constantine, on a même été jusqu'à répandre le bruit que Lord Granville avait présenté, au cabinet Français, une note pour protester contre la conservation, par la France, du territoire de Constantine.

ESPAGNE. Les affaires de la Reine semblent marcher plus favorablement depuis que don Carlos a regagné la Navarre, en quittant les provinces du centre, où le poursuivait sans relache le général Espartero. Depuis que la retraite du prétendant, Espartero a commencé à prendre quelques énergiques mesures dans le but de venger les généraux qui ont été massacrés par leurs soldats: à Miranda il a fait fusiller dix soldats et en a envoyé 30 autres au galères pour les punir de l'assassinat du général Escartera, et il se prépare à décimer de même l'armée à Vittoria et à Pamplune. Ces mesures seront sans doute d'un bon effet sur l'armée Royale.

ANGLETERRE. Mr. Abercromby a été, ainsi qu'on le prévoyait généralement, réélu président de la chambre des communes. Cet événement a dit-on consterné le parti Tory qui soutenait un des seins, et voulait empêcher la réélection de l'honorable président.

TURQUIE. Constantinople. La plupart des membres du corps diplomatique ont déjà fait leur visite au nouveau ministre des affaires étrangères. C'est une sorte de phénomène qu'un ministre de la Porte qui parle parfaitement le Français et reçoit a l'Européenne avec l'aisance et le bon ton de S. Ex. Reschid-Bey: dorénavant, comme les ambassadeurs pourront se passer du ministère des drogman pour un grand nombre d'affaires, ils augurent avantageusement de leurs relations avec le Divan. Le désarmement de la flotte ottomane est terminé, et les bâtimens qui la composent sont rentrés à l'arsenal pour y rester pendant tout l'hiver. — L'état sanitaire de la ville est très satisfesant il n'a été signalé aucun cas de peste depuis assez longtemps. Dernièrement le Sultan et ses principaux ministres ont assisté à l'ouverture de la nouvelle douane que Tahyr-Bey a fait bâtir à ses frais. S. H. l'a visitée en détail, et a ensuite témoigné sa satisfaction à Tahyr Bey dans les termes, très flatteurs.

NOUVELLES DIVERSES.

— Dans la nuit du 20 au 21 novembre a éclaté dans le bosphore, un ouragan terrible, et le lendemain, on apprenait à Constantinople, que 20 ou 30 bâtimens de diverses nations avaient péri sur les côtes de la mer noire voisines de l'embouchure du bosphore. La majeure partie de ces bâtimens, dont plusieurs ont péri corps et biens, venaient de différens ports du Danube et de la Russie chargés de blé.

— Le 27 novembre, le paquebot à vapeur Français le Léonidas entrant dans le port de Constantinople pour aller au mouillage, heurta si violemment le vapeur Autrichien le Ludovic, qu'il lui enleva son beaupré et une partie de sa poulaine.

— Le brick Français le Bougainville est arrivé à Smyrne le 28 novembre venant de Toulon.

Le 25, vers 7 heures du matin ou a ressenti à Smyrne une assez forte secousse de tremblement de terre, qui dura plusieurs secondes, et dont les ondulations allaient du sud au nord.

— Le Schach de Perse est parti à la tête d'une expédition considérable, et marche sur Hérat. On s'attendait, au départ de cette nouvelle pour Constantinople, à apprendre la chute de Hérat au bout de quinze ou vingt jours.

— L'escadre Française mouillée en rade de Smyrne se disposait à quitter ces parages. Le vaisseau, amiral seul, retenu par la maladie de l'amiral Gallois devait demeurer à Smyrne pendant quelque temps encore.

La santé de l'amiral Gallois continue de s'améliorer. (Journal de Smyrne).

nisteru der Eröffnung der neuen Douane bei, welche Tahyr-Bey auf seine Kosten hat erbauen lassen. S. H. besah Alles bis auf das kleinste Detail und bezeugte dann Tahyr-Bey seine Zufriedenheit in den schmeichelhaftesten Ausdrücken.

(SUPPLEMENT)

Le gérant responsable Jean A. Balis.

nen unausgesetzt Beweise der wohlwollenden Absichten gibt, welche er für das Glück seines Volkes und die Verbesserung des dormaligen Zustandes nährt. Ein deutlicher Beweis dieser Gesinnung Sr. M ist das kürzlich erlassene Gesez über die Steuer für das Jahr 1837. Von Erhöhung des Salzpreises war niemals die Rede.

Wenn einige, die mit dem dormaligen Zustande der Dinge unzufrieden sind, und die Regierung auf andere Weise nicht angreifen können, sich damit beschäftigen, die Wahrheit zu entstellen, und die wohlwollendsten Absichten der Regierung zu verfälschen, so trösten wir uns mit der Gewissheit, dass kein Grieche solchen Gerüchten den geringsten Glauben schenkt.

AUSLAND.

Frankreich.

Paris, 20. Novbr. Die Namen der Deputirten, aus welcher die nächste Kammer zusammengesetzt sein wird, sind jetzt bekannt, doch kann man noch nicht bestimmen, auf welcher Seite die Majorität sich befinden wird. Auf alle Fälle ist es seltsam, zu sehen, wie jede Parthei ihre Zufriedenheit mit dem Resultat der Wahlen zur Schau trägt. Das Ministerium scheint auf die loyalen Gesinnungen der nächsten Session alles Vertrauen zu setzen. Indessen, sagt man, schwebt eine finanzielle Frage ob, deren Erörterung das Ministerium nicht wird vermeiden können, nemlich die Rückzahlung der 5, welche schon zweimal vertagt wurde, jetzt aber von den Departements dringend verlangt wird. — Die französischen Jourpale fahren fort, zu behaupten, England sehe nicht ohne Verdruss die Folgen der Expedition von Constantine an; man ist so weit gegangen, das Gerücht zu verbreiten, Lord Granville habe beim französischen Kabinet eine Note eingereicht, worin gegen die Behauptung des Territoriums von Constantine durch die Franzosen protestirt werde.

Spanien.

Die Sache der Koenigin scheint eine günstigere Wendung zu nehmen, seit Don Carlos die Centralprovinzen, wo ihn der General Espartero unablässig verfolgte, verlassen, und sich wieder nach Navarra zurückgezogen hat. Seit diesem Rückzuge des Prätendenten hat Espartero angefangen, einige energische Massregeln zu ergreifen, deren Zweck ist, die Generale, welche von ihren Soldaten massacrirt wurden, zu rächen. In Miranda lies er zehn Soldaten erschiessen, und schickte andere dreissig auf die Galeere zur Strafe für die Ermordung des General Eskartera; ebenso rüstete er sich, die Armee in Vittoria und in Pampelona zu decimiren. Diese Massregeln werden ohne Zweifel von guter Wirkung auf die Armee der Koenigin sein.

England.

Herr Aberkromby ist, wie man allgemein vorhergesehen hat, wieder zum Präsidenten des Hauses der Gemeinen erwählt worden. Dieser Ausgang der Sache hat, sagt man, die Tory Parthei sehr bestürzt gemacht, indem sie einen der ihrigen unterstützte, und dadurch die Wiedererwählung des ehrenwerthen Präsidenten zu verhindern suchte.

Türkei.

Constantinopel. Der grösste Theil der Mitglieder des diplomatischen Corps hat bereits dem neuen Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten seinen Besuch abgestattet. Es ist eine neue Erscheinung, dass ein Minister der Pforte fertig französisch spricht, und auf europäische Weise mit dem Anstande und guten Ton S. Exzellenz des Reschid-Bey empfangt. Da künftighin die Gesandten für einen grossen Theil der Geschäfte die Dollmetscher entbehren können, so können sie von ihren Verhältnissen zum Divan nur Günstiges prophezeihen. Die Entwaffnung der türkischen Flotte ist beendet, und die Schiffe, aus welchen sie bestand, sind ins Arsenal zurückgekehrt, um dort während des Winters zu verbleiben. Der Gesundheitszustand der Stadt ist fortwährend befriedigend. Seit langer Zeit ist kein Pestfall mehr vorgekommen. Vor Kurzem wohnte der Sultan mit seinen vornehmsten Mi-

(Beilage.)

Verantwortlicher Redacteur Johann A. Balis.